

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/20/2016
Identifikačné číslo spisu:	7015201380
Dátum vydania rozhodnutia:	13.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7015201380.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Ing. P. K., bytom Y. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č.k. 1Sd/70/2015-6 zo dňa 21. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 1Sd/70/2015-6 zo dňa 21. decembra 2015, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č.k. 1Sd/70/2015-6 zo dňa 21. decembra 2015, krajský súd konanie zastavil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v účinnom znení (ďalej len „O.s.p.“), vzhľadom na to, že písomné oznámenie odporkyne, voči ktorému navrhovateľ podal odvolanie, nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu ani ňou nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Rozhodnutie krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietal, že krajským súdom nebol riadne predvolaný na pojednávanie, čím sa dopustil vážneho procesného pochybenia. Navrhol preto, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v súlade s § 214 ods. 2 písm. c) O.s.p. bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporcu.

V konaní mal odvolací súd zo spisového materiálu preukázané, že listom zo dňa 21. novembra 2015 odporkyňa navrhovateľovi oznámila, že pokles jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je od 04. novembra 2015 naďalej 50% a preto sa mu invalidný dôchodok bude naďalej vyplácať v sume v akej patrila.

Z pripojeného dávkového spisu mal odvolací súd za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľa bol posudkovým lekárom sociálneho poistenia naposledy posúdený dňa 04. novembra 2015, kedy mu miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola určená naďalej na 50%. Toto posúdenie sa realizovalo na základe určenej kontrolnej prehliadky, a nie na žiadosť navrhovateľa, z dôvodu ktorého odporkyňa nebola povinná vydať o tomto posúdení nové rozhodnutie. Zároveň pri tomto posúdení bola navrhovateľovi ďalšia kontrolná lekárska prehliadka určená na mesiac november 2018.

Odvolací súd preto v zhode s krajským súdom zastáva názor, že uvedená písomnosť (oznámenie odporkyne) nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p. Krajský súd preto správne a v súlade so zákonom zastavil konanie o jej preskúmaní, keď náležite a jasne zdôvodnil, prečo a z akých dôvodov uvedené oznámenie odporkyne zo dňa 21. novembra 2015 súdnemu prieskumu nepodlieha.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že krajský súd s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. nemohol v jeho neprítomnosti vec prejednať a rozhodnúť, odvolací súd jeho námietku za dôvodnú nepovažoval. Krajský súd správne v konaní prioritne skúmal podmienky, za ktorých môže vo veci konať (podmienky konania), pričom pri tomto šetrení dospel k správne právnemu záveru, že sa jedná o písomnosť, ktorá súdnemu prieskumu nepodlieha, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania, pre ktorú bolo potrebné bez ďalšieho konania o podaní (odvolaní) navrhovateľa z 10.12.2016 zastaviť. Rovnako sa navrhovateľ nesprávne domnieva, že pre absenciu poučenia o opravnom prostriedku, je uvedené oznámenie vystavené v rozpore so zákonom.

Na základe horeuvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že Krajský súd v Košiciach postupoval správne, keď podľa ustanovenia § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil, pretože napadnutý akt odporkyne nie je rozhodnutím, ktoré by podliehalo súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva. Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 1Sd/70/2015-6 zo dňa 21. decembra 2015 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP).

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že pokiaľ navrhovateľ trvá na priznaní vyššej než 50% miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť, je potrebné, aby odporkyňu požiadal samostatnou žiadosťou o zvýšenie invalidného dôchodku, v ktorom konaní môže na podklade zodpovedajúcich lekárskeho nálezov náležite preukázať dôvodnosť svojich tvrdení.

Odvolací súd poznamenáva, že na najvyššom súde je pod sp.zn. 10S/36/2016 v súčasnosti vedené konanie o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 4Sd/1/2016; toto konanie nie je skončené.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovení § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP, tak, že neúspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal a odporkyni v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.